

Expunere de motive

Propunerea legislativă are în vedere, în primul rând, eliminarea unui abuz de interpretare, printr-o mai judicioasă reglementare a dreptului de servitute legală, care, așa cum s-a subliniat constant în doctrina juridică¹, are o natură administrativă, iar nu civilă, și care este instituit numai în favoarea aceluși titular de acord petrolier care a dobândit în mod legal un drept de folosință asupra terenurilor necesare efectuării operațiunilor petroliere.

Abuzul de interpretare, care a condus în practică la un abuz de drept, s-a născut din relativa imprecizie a textului de lege a cărui completare o propunem și a fost folosit pentru a justifica interpretarea, din partea unor titulari de acorduri petroliere, cum că ar putea exista un drept de acces (drept accesoriu) fără existența unui drept de folosință (drept principal), ceea ce este un non-sens logico-juridic.

Este evident, printr-o interpretare sistematică a Capitolului II din Legea petrolului nr. 238/2004, că art. 7 reglementează un drept accesoriu, sub forma unui drept de servitute legală administrativă – dreptul de acces și de folosință a terenurilor necesare activităților auxiliare pe care le implică explorarea și exploatarea – și a cărui existență depinde de existența unui drept principal – dreptul de folosință a terenurilor necesare efectuării operațiunilor petroliere, care este reglementat de art. 6 din lege.

Numai titularul dreptului principal poate deveni titularul dreptului accesoriu.

Clarificarea textului legal are în vedere o intervenție minimă, prin precizarea la care „titular” se referă art. 7 din lege, și anume titularului dreptului de folosință a terenurilor necesare efectuării operațiunilor petroliere, precum și prin sistematizarea celor două ipoteze referitoare la obiectul dreptului de servitute legală, și anume asupra terenurilor necesare accesului pentru efectuarea operațiunilor petroliere, respectiv cele necesare oricăror activități *auxiliare* pe care acestea le implică (aceasta din urmă,

pentru a preveni un alt abuz de drept, prin care titularii acordurilor ar desfășura chiar activitățile de explorare și exploatare pe aceste terenuri, extinzând astfel, în mod nelegal, chiar obiectul acordului petrolier).

Cea de-a doua completare conținută de prezenta propunere are drept scop împiedicarea prejudicierii bugetelor publice de către companii străine sau românești titulare de acorduri petroliere care nu-și achită datoriile la aceste bugete, iar unele dintre ele, mai ales în cazul în care rezultatele economice ale operațiunilor nu sunt cele așteptate, solicită falimentul, iar în acest mod Statul Român va fi prejudiciat cu plata datoriilor fiscale neachitate. În consecință, propunerea are în vedere reinstaurarea legalității și monitorizarea mai atentă sub acest aspect de către autoritatea publică în domeniu – ANRM – și îi conferă acesteia mijlocul legal de a rezilia acordul, în cazul în care titularul acordului dă dovadă de un comportament fiscal neloial față de Statul Român.

¹ Cf. Florin Mangu, Despre limitele aduse dreptului de proprietate privată prin Legea nr. 238/2004 a petrolului, în „Revista Română de Drept al Afacerilor”, nr. 8/2016, pp. 39 ș.u.

Inițiatori:

1	CUȘA MARIAN-GHEORGHE	ALDE	
2	PETCU TOMA FLORIN	ALDE	
3	LOVITA DUMITRU	ALDE	
4	CALOTĂ FLORICĂ ICĂ	ALDE	
5	BĂESANU EST. ALEX	ALDE	
6	CUPĂ IONI	ALDE	
7	STABO OVIDIU	ALDE	